

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 1 lipca 2022 r.

Powódka J. N. w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. żądała :

- 1) Zasądzenia odszkodowania (z art. 444§1 k.c.) w kwocie (...) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po upływie 30 dni od zgłoszenia szkody; w piśmie procesowym z (...).2022 r. (k. 265) sprecyzowała datę początkową odsetek na (...).2019 r.
- 2) Zasądzenia zadośćuczynienia (z art. 445§1 k.c.) w kwocie (...) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po upływie 30 dni od zgłoszenia szkody; w piśmie procesowym z (...).2022 r. (k. 265) sprecyzowała datę początkową odsetek na (...).2019 r.;
- 3) Ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkody przyszłe pozostające w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem z dnia (...).2009 r.;
- 4) Zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2- krotności stawki minimalnej.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała na wypadek z dnia (...).2009 r. w gospodarstwie rolnym rodziców, kiedy to jako 17-letni domownik podczas pracy przy przygotowywaniu karmy dla psa w maszynie elektrycznej (mieszalniku) doznała ciężkich obrażeń prawej ręki. Jako podstawę prawną odpowiedzialności cywilnoprawnej pozwanego zakładu ubezpieczeń powódka wskazała art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2005 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003, Nr. 124, poz. 1152 ze zm.; zwana dalej : " o u.o."), dochodzone odszkodowanie powiązała z koniecznością sprawowania nad nią opieki przez osoby trzecie w okresie (...).2009 r. – (...).2010 r. i (...).2012 r. – (...).2012 r, zaś dochodzone zadośćuczynienie z koniecznością rekompensaty znacznej krzywdy, której w przedmiotowym wypadku doznała (szczegółowe uzasadnienie k. 6-17).

Pozwany złożył (k. 100) odpowiedź na pozew, w której wniósł o :

- 1) Oddalenie powództwa;
- 2) Zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany nie kwestionował podstawy prawnej swojej odpowiedzialności cywilnoprawnej z art. 50 ust. 1 o u.o. w zw. Z art. 415 k.c. Przyznał, że w toku przed sądowej likwidacji szkody odmówił spełnienia świadczenia, a to z uwagi na rozbieżność co do okoliczności przebiegu inkryminowanego zdarzenia oraz z uwagi na przedawnienie roszczenia (art. 442¹§4 k.c.) związane z upływem 3- letniego terminu przedawnień. Nadto pozwany zarzucił, że żądana kwota zadośćuczynienia jest wygórowana, roszczenie odszkodowawcze nieudowodnione, a ewentualne odsetki za opóźnienie mogą być zasądzone dopiero od daty wyrokowania (szczegóły : k 100-104).

W piśmie procesowym z dnia (...).2022 r. (k. 265) powódka sprecyzowała datę początkową odsetek za opóźnienie na (...).2019 r. (data decyzji odmownej pozwanego), wskazując, że w sprawie należy zastosować 20-letni okres przedawnienia z uwagi na popełnione przez matkę powódki – w sposób nieumyślny – przestępstwa spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu powódki, a z ostrożności procesowej powołała się na art.. 5 k.c.. Pozwany nie odniósł się (nie złożył pisma przygotowawczego) do powyższej argumentacji.

Sąd ustalił co następuje :

Powódka urodziła się w dniu (...) W dniu (...).2009 r. uległa wypadkowi w gospodarstwie rolnym rodziców A. i A. N. (1). W tym dniu małaletnia wówczas powódka (w październiku kończyła 18 lat) pomagała matce w przygotowaniu – w mieszalniku na prąd – karmy dla psa : A. N. (2) włączała i wyłączała maszynę, a powódka wrzucała tam kawałki karmy do zmielenia. W pewnym momencie maszyna się zacięła, A. N. (2) ją wyłączyła i poprosiła powódkę o wyciągnięcie ze “ ślimaka” kawałków odpadów, które zablokowały maszynę. Powódka włożyła rękę do mieszalnika aby wyciągnąć blokujące go odpady, a w tym czasie A. N. (2), przez nieuwagę (myśląc, że córka wyciągnęła już rękę z maszyny) włączyła maszynę która uszkodziła prawą rękę córki (po wyciągnięciu ręki ucięte były 4 palce). Matka powódki korzystała z wyłącznika bezpośrednio przy mieszalniku, albowiem gniazdo z podłączeniem do prądu było kilka metrów od maszyny. Powódka wcześniej, kilka razy, pomagała już przy robieniu karmy dla psa stróżującego w gospodarstwie rodziców; nie była przeszkolona przez rodziców z zasad obsługi i korzystania tej maszyny, ani ona, ani jej matka nie czytały instrukcji obsługi maszyny. Powódka jest praworęczna. Gospodarstwo rolne rodziców powódki było ubezpieczone z tytułu OC rolników w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

(k. 67-68 : polisa ubezpieczenia O.C. rolników;

k. 114-116 : zeznania świadka A. N. (2) ;

k. 116 : zeznania świadka A. N. (1) ;

k. 116-117 : zeznania powódki).

Przy powyższym zdarzeniu naruszono przepisy prawa pracy dotyczące :

- bezpieczeństwa technicznego maszyny do mielenia mięsa;
- przeszkolenia powódki z zakresu bezpieczeństwa użytkowania tej maszyny.

Przedmiotowa maszyna powinna być wyposażona w zabezpieczenia strefy niebezpiecznej ślimaka, którym może być :

- pokrywa kosza zasypowego (osłona) wyposażona w urządzenie ochronne (wyłącznik bezpieczeństwa) powodujące automatyczną blokadę pracy przy otwartej pokrywie lub
- zapewnienie właściwie dobranej odległości bezpieczeństwa uniemożliwiającej sięgnięcie kończyną górną do elementów niebezpiecznych

Brak skutecznych zabezpieczeń był tu jedną z bezpośrednich przyczyn wypadku.

Brak było tu też przeszkolenia powódki z zakresu bezpiecznej obsługi przedmiotowej maszyny:

- nie było przeszkolenia wstępnego przed dopuszczeniem do pracy;
- nie było tam aktualnej instrukcji bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczącej m.in. obsługi tej maszyny.

Ten brak wiedzy powódki o zasadach bezpieczeństwa oraz metodach bezpiecznej pracy podczas obsługi maszyny jest naruszeniem zasad bezpieczeństwa pracy oraz pośrednią przyczyną zaistniałego wypadku.

W zakresie organizacji pracy brak tu było właściwego sposobu zespołowej obsługi maszyny do mielenia mięsa,- matka powódki, przed włączeniem maszyny, nie upewniła się, czy uruchomienie napędu nie spowoduje zagrożenia; stanowi to naruszenie podstawowych zasad organizacji bezpieczeństwa pracy.

Powódka (jako poszkodowana) miała obowiązek upewnienia się, że podjęcie czynności włożenia ręki (zamiast innego przedmiotu) do mieszalnika jest dostatecznie bezpieczne (maszyna jest wyłączona, brak możliwości samoczynnego uruchomienia maszyny lub włączenia jej przez niepowołane osoby). Jednakże powódka nie była przeszkolona w

zakresie bezpiecznego i higienicznego obsługiwanie maszyny przez co mogła nie mieć dostatecznej wiedzy w tym przedmiocie, a ponadto nie spodziewała się, że matka nagle i bez ostrzeżenia uruchomi maszynę.

(k.131-133, 147-149 i k. 168-171 : opinia biegłego ds. BHP dr. inż. R. G. z (...).2020 r., i z (...).2020 r. oraz z (...).2020 r.).

Bezpośrednio po wypadku powódka trafiła do Pogotowia (...), a następnie do Izby Przyjęć Szpitala Wojewódzkiego Nr. 2 w R., gdzie rozpoznano uraz zmiążdzeniowy z amputacją obwodowej części palców II –V. Leczona była operacyjnie: wykonano opracowanie chirurgiczne ran, zaopatrzenie kikutów palców oraz pooperacyjne zaopatrzenie w łuskę dłoniową na 6 tygodni,- hospitalizacja trwała 2 tygodnie od urazu. Po wygojeniu ran powódka była hospitalizowana ponownie od (...).08.2011 r; wykonano rekonstrukcję- elongację paliczków palców od II-V z dystrakcją paliczków podstawnych palców. Ponownie powódka była hospitalizowana w dniach (...).2011 r. – usunięto dystraktory palców. Z kolei w marcu 2012 r wykonano zabieg pogłębienia spoidel palców dłoni. Ostatni (piąta operacja) zabieg wykonano (...).2012 r. w zakresie plastyki spoidła palców dłoni. Powódka była rehabilitowana do 2015 r., obecnie stosuje rehabilitację własną, a leczenie zakończono.

Przed wypadkiem prawa ręka powódki była całkowicie sprawna. Bóle fantomalne występowały u powódki przez okres do 5 lat; występują u niej bóle pogodowe prawej dłoni.

Aktualnie, od strony ortopedycznej u powódki występuje :

- stan po amputacji od II- V palca prawej dłoni na wysokości paliczków podstawnych,
- stan po pogłębieniu spoidel od II-V palca,
- liczne blizny pooperacyjne strony dłoniowej i grzbietowej dłoni z deformacją kikutów palców oraz przeczulica kikutów,
- ograniczenie zgięcia stawów śródrečno-paliczkowych do 100 stopni z brakiem około 20 stopni zgięcia,
- brak funkcji chwytu globalnego i opozycji palców do kciuka, czyli chwytu pesetowego.

Pozostałe elementy narządu ruchu bez zmian chorobowych. Sumarycznie, trwały uszczerbek na zdrowiu powódki wyniósł – od strony ortopedycznej- 26%. Powódka obecnie prezentuje utrwalony, trwały charakter dysfunkcji z brakiem możliwości dalszej poprawy funkcji i zakresu uszczerbku w przyszłości.

Powódka jest zaliczona do osób niepełnosprawnych o umiarkowanym stopniu, na stałe, począwszy od 12.09.2009 r. (data wypadku) i może być zatrudniona w warunkach pracy chronionej.

(k. 22-31 : powypadkowe zdjęcia ręki powódki;

k. 32-64, 69-71 : dokumentacja medyczna powódki;

k. 65 : orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z (...).2017 r.;

k. 187-188 : opinia biegłego ortopedy lek. med. W. P. z (...).2020 r.).

Przedmiotowy wypadek wydarzył się gdy powódka była w klasie maturalnej. Zdezorganizował on dotychczasowe poukładane życie szkolno-rówieśnicze powódki. Miała indywidualny tok nauczania i dzięki temu zdała maturę (przy nauczycielu wspomagającym, który pod dyktando powódki pisał prace maturalne).

Po wypadku u powódki wystąpiły objawy zaburzeń stresowych pourazowych pod postacią : obniżenia nastroju, płaczu, szoku, dezorientacji, zamartwiania się o przyszłość, drażliwości, zaburzeń snu, izolowania się od innych, unikania rozmowy. Trwałe kalectwo będące skutkiem wypadku wpłynęło negatywnie i długotrwale na jej stan psychiczny, samoocenę, relacje rówieśnicze i rodzinne, realizację wcześniejszych planów edukacyjnych (wstydziła

się ręki- zasłaniała ją, nie podtrzymywała kontaktów z rówieśnikami, unikała rozmów w domu rodzinnym, spędzała czas samotnie w pokoju, nie podjęła studiów hotelarskich). Dodatkowym powikłaniem sytuacji emocjonalnej powódki był fakt, że do wypadku doszło w okresie dojrzewania. Do dziś widać jej niepowodzenia w swobodnym opowiadaniu okoliczności przebiegu zdarzenia, od 12 lat doświadcza obniżonego nastroju, przejawia tendencję do izolowania się, unikania zaangażowania emocjonalnego, zawężania zainteresowań i aktywności. Ten aktualny styl funkcjonowania kontrastuje ze stanem powódki sprzed wypadku, kiedy mogła być aktywna fizycznie, spędzać czas z rówieśnikami nie przeżywając kompleksów co do swojego wyglądu, planować przyszłość. Na skutek przewlekłych zaburzeń pourazowych powódka podjęła leczenie psychiatryczne, które jednak zakończyła nie dlatego, że ustały objawy, ale z powodu niechęci do powracania do tematu wypadku; z podobnych przyczyn nie korzystała z wsparcia psychologicznego. Aktualnie, u powódki widoczne są objawy depresyjne pozostające w związku z tym wypadkiem, a manifestujące się : obniżoną samooceną, obniżonym nastrojem, niepewnością co do przyszłości, zakłóceniu snu i apetytu, napięciem psychicznym i izolowaniu się, zawężeniu zainteresowań i kontaktów społecznych. Zalecane jest aby powódka podjęła psychoterapię.

(k. 114-116 : zeznania świadka A. N. (2) ;

k. 116-117 : zeznania powódki;

k. 200-202 : opinia psychologiczna mgr. R. S. z (...).2021 r).

W dniu objętym żądaniem pozwu, tj. (...).2009 r – (...).2010 r. i (...).2012 – (...).2012 r. powódka wymagała wsparcia i opieki osób trzecich, taka pomoc i opieka była zresztą świadczona na jej rzecz przez najbliższych członków rodziny – głównie matkę. Początkowo powódka była niezdolna do wykonywania jakichkolwiek czynności związanych z samoopieką i samo pielęgnacją, olbrzymi ból kończyny wiodącej i założony opatrunek unieruchamiający ograniczały codzienne funkcjonowanie powódki. Niezbędna pomoc osób drugich dotyczyła : toalety ciała, ubierania i rozbierania, zmiany opatrunków (2x dziennie), przygotowania posiłków, karmienia, zmiany bielizny osobistej i pościelowej, czynności porządkowych najbliższego otoczenia, sprawiania zakupów. Z uwagi na traumatyczne doznania (utrata palców- "oszczędzenia" dla 17-letniej dziewczyny) powódce należne było wsparcie emocjonalne, podtrzymywanie na duchu, gotowość niesienia pomocy, wytworzenia atmosfery ciepła i życzliwości. Stąd też przez pierwsze 3- miesiące wymagała opieki w wymiarze 8 godzin dziennie, co przy stawce 10 zł za godzinę opieki daje (91 dni x 8 godz x 10 zł) kwotę 7.280 zł. W kolejnych 3 miesiącach wymiar opieki dobowej wynosił 6 godzin, co daje (90 dni x 6 godz. x 10 zł) kwotę 5.400 zł. W kolejnym okresie rekonwalescencji ((...).2012 r.) powódka była już po pierwszej operacji rozdzielenia zrosniętych palców. Nadal wymagała wsparcia i opieki przy: toalecie ciała, zmianie opatrunków, przygotowywaniu posiłków, ścieleniu łóżka, dbałości o ład i porządek otoczenia, jak też wsparcia emocjonalnego. W tym okresie wymiar opieki wynosił 4 godziny na dobę, stąd (148 dni x 4 godz. x 10 zł) koszt opieki to 5.920 zł. Wskazana wyżej stawka 10 zł za godzinę opieki, to powszechnie stosowana " uśredniona" stawka godzinowa stosowana przez MOPS-y w tymże okresie czasu.

(k. 215-217 i 237-239 : opinia biegłego z zakresu pielęgniarstwa mgr. J. F. z (...).2021 r i (...).2021 r. ;

k. 114-116 : zeznania świadka A. N. (2);

k. 116 : zeznania świadka A. N. (1) ;

k. 116-117 : zeznania powódki).

W sprawie jest poza sporem, że decyzją z dnia (...).2019 r. pozwany odmówił powódce spełnienia zgłoszonych przed procesowo roszczeń o zadośćuczynienie i odszkodowanie.

Ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o dowody przytoczone przy poszczególnych fragmentach stanu faktycznego. Fakty przyznane przez pozwanego (w tym też te, co do których się nie wypowiedział – art. 230 kpc) nie wymagały dowodu (art. 229 kpc). Uwaga ta dotyczy przed sądowną likwidacją przedmiotowej szkody. Dowody z

przywołanych dokumentów urzędowych i prywatnych nie były kwestionowane przez strony co do swej autentyczności, a ponieważ nie wzbudziły wątpliwości Sądu, to uznano je za wiarygodne,- poczyniono na ich podstawie ustalenia faktyczne stosowne do dyspozycji art. 244 i 245 kpc. Za wiarygodne uznał Sąd dowody z opracowanych w sprawie opinii biegłych. Opinie te są jasne i klarowne oraz logiczne i stanowcze w wyciągniętych wnioskach. Opinia biegłego ortopedy nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a pozostałe opinie – po ich pisemnym uzupełnieniu w związku z zgłoszonymi przez strony zarzutami – nie spotkały się już z krytyką stron. Stąd też Sąd nie uznał tu żadnych podstaw do odmowy wiarygodności i mocy dowodowej opracowanym w sprawie opiniom biegłych. Dowody z osobowych źródeł dowodowych posłużyły do ustalenia faktów, co do których korelują one z treścią pozostałych (obiektywnych) źródeł dowodowych, tworząc spójną i logicznie uzupełniającą się całość.

Sąd zważył co następuje :

I. Podstawą prawną odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego zakładu ubezpieczeń jest art. 50 ust 1 " o u.o." w zw. z art. 415 k.c.- sama podstawa prawna, jak i odpowiedzialność pozwanego co do zasady nie są sporne w tej sprawie. Pozwany (jak wynika z odpowiedzi na pozew) odmówił spełnienia świadczenia z uwagi na podnoszone rozbieżności co do okoliczności zdarzenia w zeznaniach powódki oraz jej matki A. N. (2). Zebrany w sprawie materiał dowodowy i poczynione na jego podstawie ustalenia faktyczne wskazują jednak, że zarzucone przez pozwanego rozbieżności nie występują; opisany w podstawie faktycznej wyroku przebieg inkryminowanego zdarzenia wynika w sposób jednoznaczny z zeznań świadka A. N. (2) (matka powódki) oraz samej powódki, ma też- pośrednio – potwierdzenie w zeznaniach świadka A. N. (1) (ojciec powódki).

Z kolei z faktów ustalonych w oparciu o opinię biegłego ds. BHP (dr. R. G.) wynika jednoznacznie, że doszło tu do naruszenia przepisów i zasad bezpieczeństwa pracy zarówno co do braku skutecznych zabezpieczeń technicznych maszyny (mieszalnika) do mięsa (bezpośrednia przyczyna), jak i co do braku przeszkolenia powódki z zakresu bezpieczeństwa użytkowania tej maszyny (przyczyna pośrednia). Powódce nie można przy tym zarzucić tu rażącego niedbalstwa ani też przyczynienia się do powstania szkody, skoro nie była przeszkolona i nie spodziewała się, że obsługującą maszynę matka nagle i bez ostrzeżenia (przez nieuwagę) ja włączy. Mając przy tym na uwadze to, że norma prawna z art. 362 k.c. ma charakter kompetencyjny (" Sąd może odpowiednio zmniejszyć... "), Sąd w stanie faktycznym sprawy nie znalazł podstaw do przyjęcia, aby małoletnia jeszcze wówczas powódka przyczyniła się do powstania szkody.

Reasumując, skoro w przedmiotowej sprawie było zawinione działanie ubezpieczonego u pozwanego rolnika (matka powódki) naruszające normy prawne, wystąpiła też szkoda na osobie domownika (powódka), a pomiędzy nimi występuje adekwatny związek przyczynowy, to przesłanki odpowiedzialności cywilnoprawnej pozwanego z art. 50 ust. 1 " o u.o" w zw. z art. 415 k.c. zostały spełnione.

II. Stosownie do art. 445§1 k.c. w razie deliktowego uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W judykaturze i doktrynie dość powszechnie przyjmuje się wyłącznie kompensacyjny charakter ochrony majątkowej udzielanej na tej podstawie prawnej pokrzywdzonemu i niedopuszczalność przypisywania jej funkcji represyjnych. Stąd też ustalenie krzywdy ma podstawowe znaczenie dla określenia odpowiedniej sumy, która miałaby stanowić jej pieniężną kompensatę. W żadnym natomiast razie sam li tylko ustalony stopień utraty zdrowia nie jest równoznaczny z rozmiarem krzywdy i wielkością należnego zadośćuczynienia. Przy oznaczeniu zakresu wyrządzonej krzywdy za konieczne uważa się uwzględnienie : rodzaju naruszonego dobra, zakresu (natężenie, czas trwania), naruszenia, trwałość skutków naruszenia i stopień ich uciążliwości, a także stopnia winy sprawcy i jego zachowania po dokonaniu naruszenia. Z uwagi na niemajątkowy charakter krzywdy nie jest możliwe jej określenie w pieniądzu, jednak z reguły wysokość zadośćuczynienia powinna odpowiadać wielkości ustalonej krzywdy, ponieważ w przybliżeniu świadczenie to stanowić ma ekwiwalent utraconych dóbr. Pamiętać też należy, że zadośćuczynienie ma charakter jednorazowy tj. stanowi rekompensatę za wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne pokrzywdzonego, zarówno te, których już doznał, jak i te, które zapewne w związku z doznany uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia wystąpią u niego

w przyszłości (szerzej zob. A. Olejniczak "Komentarz do art. 445 Kodeksu cywilnego", System Informacji Prawnej Lex 33/2015, tezy 14-15, 20-23 i przytoczone tam judykaty). Zaznaczyć też należy, że tzw. Miarkowanie wysokości zadośćuczynienia z uwagi na "przeciętną stopę życiową" społeczeństwa ma charakter jedynie uzupełniający, czyli ogranicza wysokość zadośćuczynienia tak, by jego przyznanie nie prowadziło do wzbogacenia osoby uprawnionej, nie może jednak pozbawić zadośćuczynienia jego funkcji kompensacyjnej i eliminować innych (wymienionych wyżej) czynników kształtujących jego rozmiar (vide: SN w wyrokach z dnia 14.01.2011 r., I PK 145/10 i z dnia 10.05.2012 r., IV CSK 416/11).

W przedmiotowym pozwie jego autor "szacuje" wysokość zadośćuczynienia na (...) zł. Pozwany, zarówno w toku przed sądowną likwidacją szkody, jak i w tym procesie odmówił spełnienia tego żądania zarzucając, że jest ono wygórowane.

Dokonując subsumpcji poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych pod opisaną wyżej normę prawną z art. 445§1 k.c., Sąd nie miał wątpliwości, że przesłanki zawarte w tym przepisie zostały spełnione: doszło tu do zawinonego uszkodzenia ciała, które wywołało u niespełna 18-letniej wówczas powódki znaczną krzywdę, aczkolwiek nie w takim rozmiarze, jak w żądaniu pozwu. Powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu (26%) w zakresie ortopedycznym, straciła 4 palce prawej ręki, ma umiarkowany stopień niepełnosprawności (na stałe), jej leczenie-razem z rehabilitacją- trwało ponad 5 lat (do 2015 r.) ale jest już zakończone, w jego trakcie przeszła 5 operacji kończyny. Doznane obrażenia skutkowały też dolegliwościami psychicznymi pod postacią zaburzeń stresowych pourazowych (opisanych obszernie w podstawie faktycznej wyroku), w konsekwencji powódka podjęła leczenie psychiatryczne; do dziś są widoczne objawy depresyjne i zalecana jest psychoterapia. Omawiane zdarzenie, które nastąpiło na początku drogi życiowej powódki "przełożyło" się negatywnie i w sposób nieodwracalny na dalszą drogę życiową powódki powodując, oprócz bólu i cierpienia, trwałe ograniczenia (umiarkowana, ale stała niepełnosprawność, blizny i oszpecenia, stany depresyjne), które powinny być w sposób odpowiedni zrekompensowane. W ocenie Sądu taką adekwatną do doznanej krzywdy kwotą zadośćuczynienia jest (...) zł, a dalej idące żądanie pozwu – jako wygórowane – nie podlegało uwzględnieniu.

Wyrok zasądający zadośćuczynienie (jak i odszkodowanie) ma charakter deklaracyjny, a nie konstytutywny, co oznacza, że zadośćuczynienie w rozmiarze, w jakim należy się ono wierzycielowi w dniu, w którym dłużnik ma je zapłacić (art. 455 k.c.), powinno być oprocentowane z tytułu opóźnienia (art. 481§1 k.c.) od tego dnia, a nie dopiero od daty jego zasądzenia (vide: SN w wyrokach z dnia 22.02.2007 r., I CSK 433/06, z dnia 14.01.2011r., I PK 145/10, z dnia 18.02.2011r., I CSK 243/10; wyrok S.A. we Wrocławiu z 27.04.2021 r., I ACa 307/12; wyrok S.A. w Katowicach z 06.08.2013 r., I ACa 430/13). Stąd też w niniejszej sprawie odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia (...).2019 r. kiedy to pozwany- wezwany wcześniej do spełnienia świadczenia – wydał decyzję odmowną.

III. Stosownie do art. 444§1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

W ramach tej podstawy prawnej powódka żądała zasądzenia kwoty (...) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia (...).2019 r., a to w związku z koniecznością sprawowania nad nią opieki osób trzecich. Pozwany odmówił spełnienia tego żądania zarzucając, że roszczenie jest nieudowodnione, a opiekę sprawowali najbliżsi powódki za darmo.

Ustalony stan faktyczny nie pozostawia żadnej wątpliwości, że w okresie objętym żądaniem pozwu ((...).2009 r. – (...).2010 r. i (...).2012 r.) powódka wymagała opieki i wsparcia osób trzecich, taką opiekę i wsparcie świadczyli jej najbliżsi członkowie rodziny, a wymiar i koszt tej opieki wyniósł kwotę (...) zł, którą niniejszym wyrokiem zasądzono. Dalej idące żądanie pozwu jako nieudowodnione oddalono. Z przyczyn omówionych wyżej, odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono od dnia (...).2019 r. zgodnie z żądaniem pozwu, na podstawie art. 481§1 k.c..

IV. Zawarte w pozwie żądanie ustalenia odpowiedzialności na przyszłość zostało uwzględnione, albowiem miało oparcie w art. 189 kpc.

Możliwość żądania takiego ustalenia jest ugruntowana w judykaturze (vide: uchwała (7) SN z 17.04.1970r., III PZP 34/69; uchwała SN z 24.02.2009 r., III CZP 2/09; wyrok SN z 11.03.2010 r., IV CSK 410/09).

Powódka ma interes prawny w żądaniu takiego ustalenia; wprowadzić leczenie skutków z zakresu chirurgii urazowej jest już zakończone, to jednak powódka nadal odczuwa skutki psychiczne (depresja) i wymaga psychoterapii.

V. Objęte żądaniem pozwu roszczenie nie uległo przedawnieniu. Stosownie do art. 442²§2 k.c., w przypadku, gdy szkoda wynikła z zbrodni lub występku, termin przedawnienia wynosi 20 lat od dnia popełnienia przestępstwa, bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

W tym zakresie trafna jest – Sąd ją akceptuje- argumentacja pełnomocnika powódki zawarta w piśmie z dnia (...).2022 r.,(k. 265) wskazująca na zaistnienie w niniejszej sprawie występkę z art. 156§2 k.k., to jest nieumyślnego spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu powódki.

VI. Koszty procesowe.

Zważywszy na relację pomiędzy wartością przedmiotu sporu ((...) zł), a kwotą zasądzoną ((...) zł) stwierdzić należy, że powódka “ wygrała” proces w 60%, a “ uległa” w 40%.

Koszty procesu wyniosły (...) zł i obejmowały koszty poniesione przez pozwanego – 10.817 zł- “ taryfowe” wynagrodzenie pełnomocnika z opłatą od pełnomocnictwa oraz koszty poniesione przez powódkę : opłata od pozwu-1000 zł; wydatki – (...) zł (k. 252 – rozliczenie) oraz “ taryfowe” wynagrodzenie pełnomocnika z opłatą od pełnomocnictwa – 10.817 zł (razem (...) zł). Sąd nie uwzględnił przy tym zawartego w pozwie wniosku o przyznanie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej stawce uznając, że ani stopień skomplikowania sprawy , ani też nakład pracy nie uzasadniają tego wniosku. Skoro powódka “ uległa” z żądaniem pozwu w 40 %, to takim zakresie (40% z (...) zł) powinna partycypować w kosztach procesu – (...) zł, a skoro poniosła je w kwocie wyższej – (...) zł, to różnicę w wysokości (...) zł należało zasądzić od pozwanego na jej rzecz w oparciu o art. 100 kpc.

W pkt V orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 uksc. Należna Skarbowi Państwa opłata od zasądzzonego świadczenia ((...) zł x 5%) wynosi (...) zł, co po odjęciu uiszczonej przez powódkę ((...)zł) daje podlegającą ściągnięciu od pozwanego różnicę w kwocie (...) zł.

W pkt. VI orzeczono na podstawie art. 113 ust.4 uksc z uwagi na charakter przedmiotowej sprawy.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozw. radcy prawnej A. P.
2. K.. 2 tygodnie .

R., dnia 11.07.2022 r.